

виникненням побічних реакцій, що проявляються на початку фармакотерапії. Іноді саме з цим може бути пов'язана фармакорезистентність. При прийомі більшості антидепресантів у пацієнтів спостерігається порушення сну, сексуальна дисфункція, затримка настання терапевтичної відповіді, що у кінцевому випадку збільшує ризик суїциду. Усе вищеперераховане свідчить про актуальність та необхідність розробки нових ефективних антидепресантів та анксиолітиків, що робить цей сегмент ринку привабливим для вітчизняного виробника.

ЗАБУТА «СКАРБНИЦЯ ТАЄМНИЦЬ» – ВИКОРИСТАННЯ НАФТИ НАФТАЛАНСЬКОЇ У МЕДИЧНИХ ЦІЛЯХ

Рибалко К. О.

Науковий керівник: Орловецька Н. Ф.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

Ninelorlv@gmail.com

Вступ. У практику офіційної медицини, лікування шкірних хвороб нафталанська нафта увійшла наприкінці 19 століття. У 1890 році німецький інженер Е.І. Егер звернув увагу, що за розповідями очевидців з давніх-давен у штучно створених водоймах з нафталанською нафтою купалися люди.

У Росії перша офіційна згадка про лікувальні властивості нафталанської нафти датується 1896 роком, коли російський лікар Розенбаум Ф.Г. виступив із доповіддю для Кавказького медичного товариства, засідання якого проходило у Тифлісі. Отримавши результати лабораторних аналізів, він дізнався про лікувальні властивості даного продукту і вирішив відкрити невелике підприємство з випуску мазі. Справа виявилася дуже успішною, і нафталанська мазь чудово продавалася за кордоном. Кожен японський солдат під час російсько-японської війни мав банку з нафталанською нафтою, яка сприяла загоєнню ран і оберігала від обмороження.

Під час радянської влади було досліджено властивості нафталанської нафти, її хімічний склад та опубліковано понад 1000 наукових досліджень.

Мета дослідження. Провести маркетингові дослідження щодо застосування відомого лікарського засобу – нафти нафталанської у лікуванні захворювань різної етіології.

Матеріали та методи. Об'єктом дослідницької роботи стала група препаратів промислового та аптечного виробництва, які у своєму складі містять нафту нафталанську.

Реалізація мети роботи проводилась з застосуванням аналітичних, логічних (аналіз і синтез) методів та маркетингових підходів при вивченні фармацевтичного ринку препаратів, що містять нафту нафталанську.

Результати дослідження. Нафталанська нафта – густа рідина чорно-бурого чи коричневого кольору, має специфічний нафтовий запах. Зразки нафти відрізняються своїм компонентним складом. До неї входять циклічні насичені (нафтенові) вуглеводні (57%), ароматичні вуглеводні (15%, у тому числі похідні бензолу), азотисті основи (0,3%), нафтенові кислоти (до 1%), а також пігменти, сполуки сірки, мікроелементи, активні смоли, мінеральні олії.

Сама нафта нафталанська та виготовлені з неї препарати застосовуються у вигляді нафталанових ванн, пов'язок, зрошень, місцевого змащування у поєднанні з електро- та світлолікуванням.

Завдяки своєму складу нафталанська нафта і її препарати застосовуються як протизапальні, протисвербіжні, дезінфікувальні, розсмоктувальні та болезаспокійливі засоби. Вони проявляють судинорозширювальну, фунгіцидну, метаболічну, адаптогенну, гіпосенсибілізуючу дію.

На сьогоднішній день препарати з нафталанською нафтою використовуються за великої кількості різноманітних захворювань. Біологічний спектр застосування таких препаратів у клінічній практиці має такі випадки.

Найчастіше його призначають при шкірних захворюваннях: псоріазі, нейродерміті, екземі, себорей, фурункулах, сикозі, піодермії. Допомагає він також при кропив'янці, рожевому лишай, шкірному свербіжі, ранах, пролежнях і тропічних виразках, при опіках I і II ступеня, ранах, що пагано загоюються, виразках шкіри, як епітелізуючий засіб.

Ефективні препарати з нафтою при лікуванні неврологічних захворювань: міжреберна невралгія, невралгія трійчастого, потиличного та сідничного нервів, плечовий плексит, неврити лицевого, лучевого, ліктьового, стегнового та великогомілкового нервів, а також поперечно-крижовий та шийно-плечовий радикуліт.

Використовуються препарати з нафтою при хірургічних захворюваннях таких як тромбофлебії, облітеруючий атеросклероз судин нижніх кінцівок, флебіти та хронічні епідерміти.

Призначають препарати, що містять нафту нафталанську при захворюваннях суглобів і м'яких позасуглобових тканин опорно-рухового апарату: остеохондроз міжреберний; подагра та подагричний поліартрит; деформуючий спондиліоз.

Ефективний нафталан при лікуванні пацієнтів, які страждають на інфекційні неспецифічні артрити та поліартрити, ревматичні поліартрити, вібраційну хворобу, професійний поліартрит та посттравматичний остеопороз, міалгію, тендовагініти та міофасцити.

Препарати з нафтою призначають при гінекологічних захворюваннях, таких як аднексити, недорозвинення матки, безплідність, сальпінгоофорити, аменорея, а також при урологічних захворюваннях – хронічний простатит.

У стоматологічній практиці препарати нафталанської нафти використовується при терапії пародонтозу, в оториноларингології – для лікування проблем із порушенням сприйняття запаху.

Щодо лікування дітей за допомогою нафталану, то його можна призначати з 5 років. У педіатричній практиці їм лікують порушення обміну речовин, алергічні захворювання, діатез, хронічні неспецифічні запальні процеси, захворювання опорно-рухового апарату та шкірні гнійникові захворювання.

Проведений аналіз готових лікарських засобів, представлений в аптеках України, показав, що фармацевтична промисловість випускає досить обмежений асортимент препаратів, що містять нафталанську нафту: Нафталанська нафта рафінована, Нафталанна мазь, Емульсія нафталану, Лінімент «Нафтадерм».

Нафталанна мазь – фармакопейний препарат за IX фармакопеею, яка є сплавом 12 ч. петролатуму, 18 ч. парафіну та 70 ч. нафти нафталанської. Її називають – Нафталан.

Заповнює недостатній асортимент препаратів з нафтою екстемпоральна рецептура аптек, в якій нафталанська нафта та нафталан можуть використовуватися для приготування лініментів, мазей, паст, супозиторіїв, жирних присипок, компресів та інших лікарських форм для зовнішнього застосування.

Підігріта нафталанська нафта призначається у вигляді загальних та місцевих ванн (нафталанотерапія).

Нами було також проведено аналіз екстемпоральної рецептури виробничих аптек м. Харкова та було встановлено, що нафталан та нафта у чистому вигляді є основою для мазей та паст з додаванням різних лікарських речовин: саліцилової кислоти (саліцилово-нафталанова мазь), цинку оксиду (цинко-нафталанова) паста), сірки (сірчано-цинко-нафталанова паста), дьогтю березового (цинко-дегтярно-нафталанова паста), іхтіолу (іхтіол-цинко-нафталанова паста), борної кислоти (борно-цинко-нафталанова паста), крохмалем, вазеліном, ланоліном.

Висновки. Таким чином, в результаті досліджень фармацевтичного ринку препаратів та екстемпоральної рецептури виробничих аптек, що містять нафту нафталанську, можна зробити висновок, що вона недостатньо використовується у медичній практиці. Актуальним завданням сучасної фармацевтичної науки є вивчення та вдосконалення існуючих лікарських препаратів із високоефективними субстанціями, перевіреними багаторічним досвідом їх застосування, до яких, власне, і належить нафта нафталанська.

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ АСОРТИМЕНТУ ВІТЧИЗНЯНОГО РИНКУ ХОНДРОПРОТЕКТОРІВ

Рубанова Г. Ю.

Науковий керівник: Червоненко Н. М.

Запорізький Державний медичний університет, Запоріжжя, Україна
prirodnaya.26@gmail.com

Вступ. Протягом довгого часу остеоартроз (ОА) розглядається, як захворювання суглобів, пов'язане з порушенням суглобового хряща, обумовленого старінням організму. В останні роки доведено, що ОА – це гетерогенна група захворювань різної етіології, але з однаковими біологічними, морфологічними та клінічними наслідками. У патологічному процесі приймає участь не тільки суглобовий хрящ, але й усі складові суглобу: субхондральна кістка, зв'язковий апарат, капсула, синовіальна оболонка та навколосуставні м'язи.

Невчухаючий інтерес до проблеми лікування ОА продиктований насамперед широким розповсюдженням та прогресуючим характером перебігу цього захворювання, що призводить до зниження чи втрати дієздатності, ранній інвалідизації та явному зниженню якості життя. Існує три основних принципи терапії ОА: зменшення болю, зняття запалення, сповільнення подальшої дегенерації хрящової тканини.

Терапія ОА – довготривалий, практично довічний процес та особливу увагу потрібно проявляти не тільки до ефективності купірування больового синдрому, але й безпеки застосування препаратів. Другим важливим моментом є запобігання подальшому розвитку захворювання, прийняття заходів, направлених на відновлення структурного та функціонального пошкодження.